

# NORDLYS.

Utkommer 2 ganger i uken

Koster frit tilsendt for et aar  
4 kr. For et fjerdingaar 1 kr.

REDAKTØR: DR. ALFRED ERIKSEN.

For kundgjørelser regnes 10 øre  
linjen, paa første side 15 øre.

## Folkeforsikringen.

Mellem de saker som amtets arbejderforeninger har sat op paa sit program, hører ogsaa folkeforsikringen. Men hele den maaten venstre har tat denne sak paa, har voldt at saken er kommet i en fortvilet stilling. Venstres forslag har vist sig at være umuligt, og blandt den største del av vælgerne raader der tvil og mistillit.

Det er derfor paakrævet, at vi nærmere utreder vor opfatning av denne sak. For at si det straks: Naar vi har opstillet folkeforsikringen paa programmet, saa har vi ikke ment venstres forslag. Skal denne sak gjennomføres, maa den tas paa en helt anden maate.

La os først minde om hvad venstre har foretat for at søke denne sak fremmet. Det har nedsat en av sine sørgelige kongelige kommissioner til at utarbejde en plan. Dette arbejde har allerede slukt svære summer. Her har saaledes den ene mand, præsten Engen Hanssen, tat 50 000 kr. for sin del alene.

Derefter nedsattes en »departemental« kommite til at gjennomgaa det utarbejdede forslag, og saa opnaadde man det trøstefulde utbytte, at hele planen blev dømt at være ubrukelig.

Nu er saken paa ny sendt til den første kommission for at den skal prøve at imøtegaa de fremkomne anker mot planen. Og hvad det saa til slut blir av det hele, kan ingen si.

Det er ikke usandsynligt, at venstre til næste valg løper fra hele saken. Det har vist sig, at flere av venstres mest fremskutte tingmænd blir grætnende, bare saken kommer paa bane.

La os nu kaste et blik paa venstres plan.

Der skulde istandbringes en forsikring av det hele folk mot tap av arbeidsdygtighet. Men det er straks at mærke, at efter de regler som var foreslaaet, skulde der svært meget til for at opnaa at faa noget. Der var regnet, at naar forsikringen var kommet i fuld gang, vilde der

aarlig gaa med 9½ million kroner til understøttelse til dem som var blet arbeidsdygtige.

Pengene hertil skulde indkræves hos hele folket. Hver eneste mand og kvinde skulde tilpligtes at indbetale indskud i forsikringskassen av sin ukefortjeneste. Det blev selvfølgelig en uhyre mængde smaa beløp som stadig skulde paases opkrævet utover hele landet hos 1 200 000 forskjellige mennesker.

For at faa dette til at gaa i orden, maatte der opsættes en meget stor skare av store og smaa tjenestemænd. Der skulde et vidtløftigt regnskapshold til, og der vilde selvfølgelig bli brukt en flom av papir og schemaer.

Hele dette stellet vilde selvfølgelig koste meget. Det var regnet, at der skulde medgaa 500 000 kr. aarlig. 2/3 herav skulde utredes av statskassen, og disse 350 000 kr. skulde ogsaa være statskassens eneste faste tilskud.

Alt det andre, altsaa nær ind paa 10 millioner kr. aarlig skulde opkræves av det hele folk som en sær-skat.

Efter at planen nu har været gjennomgaaet, paastaas der at beregningerne er fuldstændig upaalitelige.

Utgifterne til de aarlige understøttelser vil bli 2—3 millioner mere end det var til i forslaget.

Omkostningerne ved styret av forsikringen er ogsaa sat altfor lavt. Det heter nu, at der hertil ikke vil medgaa 1/2 million, men 2½—3 millioner kroner.

Endelig fremhæves det med rette, at en hel del av de paa-gaaende smaa indskud ikke vil komme ind. Folkeforsikringen vilde bringe en endeløs række av utpantninger rundt om i de tusen hjem, og allikevel maatte en regne at 2—3 millioner kr. aarlig aldeles sikkert gaar tapt.

Alt i alt skal planen altsaa opvise en feilregning paa tilsammen 7—8 millioner kr.

Mere haapløst umuligt kan næppe nogen plan være end denne.

Hvis der derfor ikke var nogen anden vej at gaa end den venstre har pekt paa, maatte derfor aldeles sikkert hele tanken om en folkeforsikring opgis.

Det vilde være sørgeligt. Den nuværende tilstand er fortvilet. For den overvejende mængde av arbejderne, fiskerne, husmændene og de mindre gaardbrukere, kort sagt i det hele for et stort flertal av smaa folket er det likefrem nøden som nu stirrer dem i møte, naar alderdommen kommer eller de paa anden maate er saa ulykkelige at miste sin arbeidskraft. Det høres vistnok bra og vel ut, naar de som selv sitter trygt i det, taler manende ord til den arbeidende klasse om ved flid og sparsomhet at søke at lægge sig noget til beste til alderdommen.

Det er en kjendsgjerning at for den aller største del av den arbeidende klasse er det knapt nok de formaar at holde det gaaende, saa længe de er friske og fuldt arbeidsføre.

Det er en samfundsopgave som vanskelig kan skyves unda, at finde en utvej til at sikre de utslitte og vanføre en nogenlunde rimelig alderdomsforsikring. Den hjælp fattigkassen nu gir, er ikke en gang tilstrækkelig til at berge mot den mest skrikende nød. Og der blir altid noget trængende ved denne understøttelsesmaate som baade for den enkelte og samfundet maa gjøre den lite tiltalende. For enhver som ejer noget tilbake av æresfølelse, er det brød fattigkassen rækker ham, beskt. Og det er en uretfærdighet at bli nødt til at motta som vanærende almisse hvad en i virkeligheten hadde ret til at kræve. For det maa staa fast, at naar et menneske har slit sig ut i arbeidet, er det ogsaa samfundets pligt at skaffe ham utvej til at leve, naar kræfterne er opbrukt.

Vi ser jo alle ogsaa, hvorledes fattigunderstøttelsen virker demoraliserende og skaper en klasse av mennesker som har tapt al ævne til at forsøke at holde sig oppe.

Det er heller ikke tvil om at der kan tilvejebringes en almen

folkeforsikring; men den maa bygges paa et andet grundlag end den plan som nu foreligger.

Der maa ikke regnes med noget tilskud fra de enkelte forsikrede. Vi har paavist at en stor del av disse tvangstilskud allikevel vilde gaa tapt, saa at det bare vilde bli at bygge paa en stor og skjæpnesvanger feilregning, om en opretholder denne forutsætning. Desuten er kaarene for en flerhet av den arbeidende klasse allerede for saa trykkende, at selv om tilskuddet retslig kunde inddrives, vilde hele forsikringen bli en byrde over ævne.

Vi har ogsaa vist at det netop er disse uendelig mange smaa tilskud som vilde medføre saa store administrationsutgifter. Alene ved at opgi det, kan forsikringens ledelse og styre gjøres enklere og billigere.

Selvfølgelig vilde der da i stedet utkræves et temmelig stort tilskud fra staten. Mindre end til omkring 8 millioner kr. aarlig kan dette tilskud ikke sættes til.

Hvorfra skal alle disse penger tas? At faa dem ind i form av en øket skat, er umuligt. Skattebyrderne er allerede for tunge som de nu er. At faa folket til med aapne øjne at gaa med paa noget som i større mon vil føre til nye skattepaalæg, er der ikke det ringeste haap om. Vælgerne vilde her simpelt hen stejle. Og med fuld ret.

At minske, ikke at øke skatterne maa herefter være opgaven for enhver fornuftig politik.

Nu bør det mindes, at vi kunde ha hat alle de penger som folkeforsikringen utkræver, hvis venstre ikke hadde brut sine løfter. Siden 1897 er statens indtægter av tolden steget med 10—12 millioner. Den største del herav skriver sig fra de nye toldpaalæg paa flæsk, kjød og andre livsfornødenheter. Venstre lovte den gang, at disse indtægter skulde avsættes til folkeforsikringen. Men venstre har her paa den skammeligste maate brut og sveket løftet. Venstre gik i stedet hen og of-

ret alle disse millioner paa militærgalskapens alter.

I de siste 12 aar har vi brukt 100 millioner mere til forsvarsgrejer end i de foregaaende 12 aar. Fuldstændig uten nødvendighet, i rene vanvit, til ingen verdens nytte.

Vi blir ikke træt av atter og atter at stille frem disse tal. Her staar vi ved venstres dødsynd. Hvad venstre her har forbrut, hører til de ting som der ikke bør være nogen tilgivelse for.

Faar folket øjnene op, skiller det sig av med baade venstrepartiet og dets grænsefæstninger og alle partiets hurrabasser, bryter vi grejt og avgjort med forsvarsgalskapen, da kan vi gjennomføre folkeforsikringen.

Men paa anden maate kan det ikke ske.

Enten forsvarsgalskapen eller folkeforsikringen, det er altsaa valget. Begge deler kan ikke forlikes.

## Sorenskriver Figenschous erklæring.

Sørfjordens sogn, anneks til Lyngen, har i en lang række av aar hat sit eget fattig-, skole- og ligningsvæsen. Alle møter av disse styrer har altid været avholdte paa Sjursnes, og der har saavidt vites aldrig været noget heldigere eller mere centralt sted for befolkningen. Da saa Sørfjorden i 1901 blev skilt fra Lyngen som eget herred, vedtok medlemmerne enstemmig, at styrets møter for fremtiden skulde holdes paa Sjursnes, endda ingen av medlemmerne bor paa stedet. Da man saa androg om at faa særskilt ting for Sørfjorden, kunde selvfølgelig ingen falde paa at tænke paa et heldigere sted som tingsted.

Andragendet blev av amtmanden oversendt sorenskriver Figenschou, som imidlertid kommer med den mildest talt mærkværdige erklæring, at »man til tingsted ikke bør vælge det lite centrale Sjursnes«, men »derimot Gjøvik, hvorhen tilkomsten er let og avstanden kort fra alle gaardene paa begge sider av Sørfjorden utenfor Sjursnes, samt fra gaardene Svensby, Bensnes, Rejervik, Nakken, Bred-

vik og gaardene paa Bredvik-  
ejdet.

Ja, saa skriver virkelig soren-  
skriver Figenschou! Dersom  
han var en fremmed, kunde  
man vente, at han tok kartet  
for sig. Ved opmaaling vilde  
han saa finde ut, at der fra  
Sjursnæs til Nordgrænsen av  
sognet er 18 km. og til syd-  
grænsen 24 a 25 km. Ligger  
ikke da Sjursnæs centralt, særlig  
i sammenligning med Gjøvik,  
som er sognets grænsegaard i  
det nordøstligste hjørne av sog-  
net? Men nu er hr. sorenskriv-  
eren født i Ulfsfjord og derfor  
lokkjendt. Han maatte da vite,  
at der fra gaarden paa Bredvik-  
ejdet er saa ganske akkurat like  
langt til Sjursnæs som til Gjøvik.  
Fra Bredvik og Bredviket  
kan man desuten komme land-  
vejen til Sjursnæs, mens man  
for at komme til Gjøvik maa i  
baad paa Kjosens, som jo langt-  
fra altid er farbar. Nakken vil  
vi ikke omtale, ti »Nils Nakken»  
er skjelden hjemme. Hundene  
hans, som under husbondens  
fravær, er de eneste beboere  
hjemme, kan gjerne takke hr.  
sorenskriveren for hans opmærk-  
somhet mot dem. Fra »alle  
gaardene» paa vestre side av  
Sørfjorden, Rejervik med, er  
endog utenfor Sjursnæs, »til-  
komsten» absolut baade kortere  
og lettere til Sjursnæs end til  
Gjøvik, fordi man til Sjursnæs  
kan reise ogsaa landvejs. I hele  
Sørfjordens sogn er der utenfor  
Sjursnæs — altsaa paa østre  
side av Sørfjorden — kun 21  
husfædre, som kan komme til-  
lands til Gjøvik, og av disse 21  
har 10 det likesaa kort eller  
kortere til Sjursnæs. Alt dette  
maa man da tro, hr. sorenskriv-  
eren som lokalkjendt maa vite,  
og er ikke da hans erklæring  
avgit mot bedre vitende? Naar  
han vover at avgi en saadan  
offentlig erklæring endog til sine  
overordnede, hvad kan man  
saa tænke sig om de domme,  
han avsier, og som han vet, in-  
gen gransker?

Saa skriver han, at forretnings-  
mængden fra Sørfjorden stadig  
har været ringe, og at der »av  
civile saker næppe har forefalt  
andre end de, hvori firmaet  
Giæver har været part» samt at  
»paa et par undtakelser nær  
hører folket paa den indre del  
av Sørfjorden til den fattigste og  
lavestaaende del av befolkning  
i Tromsø amt».

Hvad sier man om en saadan  
offentlig erklæring, avgit av en  
dommer? Og dersom den end-  
da var sand! Hvis tingtrætter  
skal sættes som maal for ens  
dannelse, staar utvilsomt firmaet  
Giæver højt og sørfjordingerne  
i almindelighet lavt; men hr.  
sorenskriveren vet da vel, at  
sørfjordingerne i forhold til  
Giæver hellere foretrekker at  
lide uret end prøve sak, saa-  
længe sorenskriver Figenschou  
er dommer? Fattigdommen  
gjør vel ogsaa sit til. At der  
imidlertid er nok av saker, som  
er modne til at komme for ret-  
ten, viser de avsløringer om  
om Giævers forhold til befolk-  
ningen, som stod omtalt i  
»Tromsø» ifjor under overskrift  
»Mærkværdigheter fra Sørfjor-  
den». De værste blev av an-  
gjældende i sin tid fremholdt  
for Tromsø amtmann, som hen-

viste vedkommende til statsad-  
vokaten. Ligger ikke ogsaa deri,  
at amtmannen ansaa det omtalte  
for strafbart? Da statsadvoka-  
ten ikke var hjemme, blev saken  
forelagt politimester Graarud;  
men naar man hører, hvorledes  
han nu i høst som administra-  
tor i retten har optraadt mot  
en mand, som nu har sak mod  
Giæver, skjønner man, hvorfor  
han intet gjorde ved saken.

Endelig bemærkes, at det kan  
bevises at av hele Sørfjordens  
befolkning har indvaanerne in-  
denfor Sjursnæs minst forlangt  
og minst tiltrængt fattigunder-  
støttelse, likesaa at en lokal-  
kjendt embedsmand ganske ny-  
lig erklærte, at sørfjordingerne i  
oplysning stod over befolkningen  
i et ham kjendt sogn i amtet;  
men hvormegen sandhet blir  
der saa igjen i hr. sorenskriver  
Figenschous erklæring?

At sorenskriveren heller vilde  
holde ting i Gjøvik end paa  
Sjursnæs, vet vi; men at han  
tillater sig at agitere for Gjøvik  
paa en maate som skeet, er dog  
mere end man kunde ventet,  
selv av nogenlunde hæderlige  
folk. Flere.

Redaktionen finder at den her  
nævnte sak burde være meget  
skarpere paatalt end indsender-  
ne har gjort.

Det er en uting, som fuld-  
stændig undergraver al tillit til  
retsplejen, at dommeren har til-  
hold og selskapielig omgang med  
de store handelsmænd paa ting-  
stederne. Det burde selvfølgelig  
av al magt undgaaes at vælge  
det sted hvor en av disse han-  
delsmænd troner, til tingsted,  
selv om det ellers var det sted  
som laa best til. Saa meget  
mere paakrævet maatte det i  
nærværende tilfælde ha været  
av al magt at undgaa Gjøvik,  
som sorenskriver Figenschou  
selv omtaler, at der av borger-  
lige saker ikke har været andre  
end dem hvori Giæver er part.

Hans uttalelser om Sørfjor-  
dens befolkning er betegnende  
for manden, manden med de  
30 000 kroner.

### Strejk i Tromsø.

Den i sommer omskrevne  
arbejderstrid mellem kularbej-  
dere i Tromsø har gjentat sig  
ved hvert nyt kulsjips ankomst.  
I gaar ventedes et kulsjip til  
W. Holmboe, og man hadde  
imøteset alvorlige sammenstøt,  
da stærke trusler var fremført  
fra begge kanter. Holmboe har  
bedt om politiets hjælp, men  
politimesteren avviser det,  
idet han som grund anfører  
magtløshet som følge av den  
lille politistyrke. Holmboe har  
derfor telegraferet til justitsde-  
partementet for at utbe sig dets  
uttalelse om saken. Holmboe  
har lejet fuldt mandskap til los-  
ningen av skipet — omkring 60  
mand, hvorav vistnok ingen  
staar i fagforeningen. Ved op-  
slag paa gatehjørner opmuntrer  
fagforeningen sine medlemmer  
til kraftig optræden ved losnin-  
gens begyndelse og til med vold  
at hindre den.

## En opvask i stortinget.

Som det vil mindes arbeidet  
ifjor Egede-Nissen i odelstinget  
for, at jordsalgskommissionens  
formand skulde tilpligtes at  
delta i alle utmaalinger. I  
stortinget fremholdt han at for-  
manden skulde bo i Finmarken.  
Han mente, at ellers vilde for-  
manden komme til at ho i Beit-  
staden og gjøre en sommertrip  
aarlige til Finmarken, og arbeidet  
bli utført av kommissionens to  
andre medlemmer. Derved vilde  
ingen forbedring opnaas. Hans  
forslag blev imidlertid nedstemt.  
Iaar, i lørdags-  
møtet, klandret han skarpt land-  
bruksministeren for at han lot  
formanden bo i Beitstaden.  
Dette fandt han stridende mot  
Finmarkens tarv og krænkende  
for landsdelen. Derpaa kritiserte  
han Foosnæs's indberetning.  
Den drejet sig om alt muligt  
mellem himmel og jord undta-  
ken om det, som den burde  
omhandle, nemlig hvad der var  
gjort med utmaalingerne, de  
100, som var omtalt med et par  
linjer i slutten. Endelig lot han  
statsraad Konow vite, at den  
maate, som der var gaat frem  
paa ved besættelsen av posten  
var humbug. Det var forutbe-  
stemt, at Foosnæs skulde ha  
posten, saa man kunde ha spa-  
ret sig kundgjørelsen.

Statsraad Konow uttalte at  
jordsalgskommissionen var ned-  
sat for at gjøre forberedende  
undersøkelser. Hr. Foosnæs  
hadde gjennomreist store stræk-  
ninger. Loven kunde først sæt-  
tes i kraft til neste aar. Med  
hensyn til den paastand, at  
Foosnæs paa forhaand skulde  
være utset til formand, saa var  
dette ikke tilfældet, og taleren  
tilbakeviste den beskyldning.  
»Jeg gir herved hr. Egede-Nissen  
listen over ansøkerne og ber  
ham nævne den mand, som  
skulde være mere skikket end  
hr. Foosnæs. Det er ogsaa stridt  
at si om en regjering, at den  
utnævner en mand paa forhaand  
og uten at drøfte ansøkernes  
duelighet.

Aasen vilde ta avstand fra  
Egede-Nissens uttalelser. Tal-  
mente, at man i Foosnæs hadde  
faat den bedste mand.

Egede-Nissen forbeholdt  
sig bare at svare statsraaden;  
Aasens prækestolsnak overløt  
han til andre. Ifjor ilet man  
saa svært med at faa denne sak  
i orden; men nu, naar hr. Foos-  
næs var ansat, lot det ikke læn-  
ger til at haste. Nu kunde in-  
tet gjøres før efter 1 oktober.  
Taleren forstod, hvorfor de av  
kommissionens medlemmer, der  
skulde utpekes av herredssty-  
rerne, ikke var ansatte. Nu  
hadde man god tid. Men under-  
søke andragenderne i det en-  
kelte kunde man kanskje gjort  
i aar og saa utmaalt efter den  
1 oktbr. Var der gjort nogen  
undersøkelse i sommer? Dette  
spørsmål vilde han rette baade  
til statsraaden og landbrukskom-  
miteen. Tal. trodde ikke det,  
for da vilde ikke hr. Foosnæs i  
løpet av de 2 maaneder han  
hadde været i Finmarken, kun-  
net gjennomstreffe saa store  
strækninger. At sitte i en kariol  
paa vej langs Varangerfjorden

og ned Tana og inde i Alten  
var ingen kunst; men at gaa 18  
a 20 mil op til Karasjok eller  
slite i elvebaat, det var en anden  
sak. Det var uforsvarligt av re-  
gjeringen at sende en av helse  
saa nedbrut mand som hr.  
Foosnæs til en saa slitsom post  
i Finmarkens haarde klima.  
Det var haardt at maatte si  
dette, men likeoverfor Aasens  
præsteveltalenhet maatte sand-  
heten sies. Naar statsraad Ko-  
now bad taleren si, hvem av de  
paa listen opførte ansøkere var  
bedre skikket end Foosnæs,  
vilde han svare, at det ikke var  
alvorlig mands færd at be tale-  
ren om paa staaende fot at gaa  
igjennem denne listes 17 ansø-  
kere og svare paa spørsmålet  
om, hvem han foretrak. »Jeg  
frises til at si: En daare kan  
spørre mere end —. Men naar  
hr. statsraaden med denne liste  
over ansøkere i haanden paa-  
staar, at posten ikke var lovet  
bort paa forhaand, da kan han  
forsikre det, saa meget han vil  
— det er faa i denne sal, som  
tror ham».

Præsidenten, hr. Lil-  
jedahl: Repræsentanten har  
brukt uttrykk som i alfald græn-  
ser ind paa det parlamentarisk  
utillatelige — for eksempel præ-  
kestolssnak.

Efter ytringer av Aasen og  
P. Larsen uttalte Egede-  
Nissen at han vilde fastslaa at  
der ikke var svaret paa talerens  
spørsmål, om der var gjort  
noget i virkeligheten i denne  
sak eller om alt fremdeles stod  
i det blaa — om de 2500 kr.  
alene er betalig for den avgivne  
beretning, hvorav man ikke  
kunde se, om der var gjort an-  
det end at en mand hadde reist  
rundt og set paa de peneste og  
beste deler av Finmarken.

Konow: Hr. Foosnæs har  
gjennomreist de strækninger  
som de fleste andragender var  
kommet fra.

Schanche (landbrukskom-  
miteens formand) mente, at in-  
tet andet kunde gjøres i aar,  
end at formanden til sit helhets  
indtrykk og undlot at svare paa  
om der var gjort nøjere under-  
søkelser.

Egede-Nissen vilde fra-  
raade at der blev tillagt denne  
kommission dømmende myn-  
dighet. I de vanskelige fiske-  
værsforhold maatte man da i  
ethvert fald utstyre den med en  
lovkyndig, en fisker og en han-  
delsmand. Han fastslog derpaa  
hvordan det vilde gaa, hr. Foos-  
næs har faat sit hovedindtrykk,  
og ut fra dette vil han komme  
til i Beitstaden (for nu i  
valgaaret vil hr. F. vist ikke  
faa tid til at besøke Finmarken)  
at træffe avgjørelser om de ut-  
maalinger som lensmand og det  
av herredsstyret utpekte med-  
lem av kommissionen foretar.  
Mot talerens raad vedtok man  
nemlig i fjor tillatelse for for-  
manden til ikke at være tilstede  
ved utmaalingerne. Man faar  
med andre ord et nyt sinkende  
gjennemgangstrin uten nogen  
bedring i de nuværende forhold  
en ny embedsmand at betale  
løn til; men den institution som  
i Finmarken var imøteset med  
saa megen glæde, blir humbug.

### Tromsø socialdemokratiske amtsarbejderforening.

Onsdag avholdtes møte av ut-  
sendinger fra amtets arbejder-  
foreninger. Alle amtets 16 ar-  
bejderforeninger hadde valgt re-  
præsentanter til møtet. Desuten  
møtte en utsending fra Harstad  
værkstedsarbeidere. Paa grund  
av dampskipsforsinkelse naadde  
de valgte utsendinger fra nogle  
av foreningerne i Skjærvø og  
Nordreisen ikke frem i ret tid.

Der vedtokes at danne en  
amtsorganisation for Tromsø  
amt og at indmelde foreningen  
i Det norske arbejderparti fra  
1ste januar 1903.

Der vedtokes love og valgtes  
styre. Programmet blev gjen-  
nemgaat og endelig fastslaat,  
idet der foretokes en del min-  
dre ændringer i det før offent-  
liggjorte utkast.

Nærmere gjengivelse av for-  
handlingerne vil komme i næ-  
ste nummer.

Møtet var overmaate vellykket  
og var baaret av en stærk stem-  
ning.

### Bladpengene.

Vi minder om indsendelse av  
bladpengene. Det vil baade for  
vore holdere og for bladet være  
til stor lettelse, at bladpengene  
indsendes i god tid. Naar de  
kommer efter fierdingaarsskiftet,  
er det vanskeligt at fastsætte  
oplagets størrelse, og det hæn-  
der derfor at de som kommer  
sist, ikke kan faa alle numre,  
fordi tilstrømningen av nye  
abonnenter har været større  
end paaregnet.

### Industribanken.

Stortinget har forkastet regje-  
ringens forslag om at overta at  
lede avviklingen av Industriban-  
ken med ubegrænset resiko med  
59 mot 53 stemmer. Men det  
vedtok med 70 mot 42 stemmer  
at yte en sikkerhet indtil 700 000  
kroner.

Statsraad Sunde har her vist  
en uforsonlig letsindighet i sin  
forvaltning av statens penger.  
Industribanken var jo skapt av  
den svindel og aktiegalskap som  
for nogle aar siden gik over  
Kristiania. Ikke desto mindre  
satte statsraad Sunde ind en  
hel del av statens penger i denne  
bank. Derved har han hjulpet  
til at støtte en bank som ikke  
hvilte paa noget sundt grund-  
lag, og blet aarsak til at staten  
nu lider tap.

Det er ogsaa kommet op, at  
han til en stor fransk bank har  
git en utsending fra Industriban-  
ken en anbefalingsskrivelse. Den  
franske bank klager nu i stærke  
uttrykk over at være blet narret  
ved statsraadens anbefaling.

Men ikke nok med alt dette.  
I stedet for at la statsraad Sunde  
føle ansvaret gaar stortinget med  
paa at yte store summer av  
skatytternes penger for at berge  
de private pengemænd fra at  
lide under Industribankens fald.

## Spilleren og korsedderkoppen.

— Av André Theuriet. —

Har du om høsten lagt mærke til disse store og lette spindelvæver som hænger ved de modne vindrueklaser eller mellem træerne? Tegningen er geometrisk rigtig, og de fine traade ligner kniplinger, paa hvilke smaa dugdraaper hænger. Denne silkefine, gjennem-sigtige væv stammer fra en edderkop med lysebrun bakkrop som prydes av et lyst kors; dens videnskabelige navn er korsedderkoppen.

Denne edderkop er vanvittig arbeidsom og den har ganske ejendommelige vaner, som altid har vakt min opmærksomhet. Blandt disse edderkopper er det blot hunnen som spiller en interessant rolle. Hun alene væver og arbejder fra morgen

til kvæld for at tjene sit ophold. Hannen er et magert, utsultet insekt, som tilbringer sin korte levetid med at flakke omkring i nættets utkanter bedskedent tilbydende sin hjælp, hvorved den ofte resikerer sit eget skind.

Naar den forsigtig klatrer frem paa den av husets værtinde spundne væv, sætter den forsigtig en av traadene i bevægelse for at varsle om sin ankomst, og smyger sig meget hastig bort hvis den mærker at den flittige arbejderske er i daarligt humør.

Er hun hændelsesvis i godt lune, saa nedværdiger hun sig til at motta hans frieri. Hendes gunst er imidlertid av kortvarig natur, og hun betragter snart sin elsker som en person uten minste værd og jager ham brutalt paa porten. Kommer den i et ubelejlighet øjeblik eller opfører sig paa en maate, som hun synes er mindre passende, da ve ham.

I løpet av et sekund blir han grepet, indviklet i et futral av

traade og opædt av den glubske amazone.

For 2 aar siden hadde jeg slaat mig ned ved Middelhavskysten, og bebodde en villa mellem Turbia og Roccabruna. Det var i midten av oktober, og dette aar hadde det været meget av edderkopper. Paa alle vejer spændte deres næt sig mellem rosenbuskenes grene og aloens haarde blade, og jeg øsmange timer med at iagttatte disse dygtige dyr.

En morgen var jeg paa vej til Mintone for at spise frokost, og paa vejen dit stanset jeg ved det sted, hvor vejen bøyer av fra Monte Carlo til Roccabruna. Jeg stanset for nærmere at undersøke en edderkop, som jeg overrasket i fuldt arbejde.

Den hadde alt gjort færdig ytterrammen til nættet og de traade som utspringer fra midten av nættet til ytterkanterne. Med hodet nedad og bakkroppen i luften var den just sysselsat med at væve de midterste ringer paa nættet og jeg beunn-

dret den færdighet hvormed den drog ut traaden, strakte den med benene og fæstet den sikkert. I dette øjeblik hørte jeg lyden av skridt bak mig og en stemme som sa:

»En dygtig edderkop, min herre.»

Jeg vendte mig og befandt mig ansigt til ansigt med en middelaldrende mand, høj, mager, med blaa, noget søvnige øjne. Et stort helskjæg av ubestemt farve omsluttet et fint ansigt, hvis hudfarve dog saa vissen ut. En halvaapen overfrakke viste mig at han endda var iført selskapsdragt, hvilket bragte mig paa den formodning at han ikke hadde sovet om natten. Hans holdning var en gentlemans, men de slappe ansigtstræk, den graalige hudfarve, hans rødkantede øjenlaag og en vis feberagtig nærvøstet forraadte den slappende og nedbrytende virkning av en liden-skap.

»Ja», fortsatte den fremmede, idet han løftet hatten, »et dyg-

tigt dyr denne edderkop. Den sover ikke bort sin tid. Tænk Dem, min herre, da jeg i gaarkvæld gik til Monte Carlo», — han la aapenbart mærke til det blik jeg kastet paa hans frakke og hvite halstørklæde; ti han blev stille og smaalo.

»Det forskrækker Dem», sa han, »at se mig i frakke saa tidlig paa dagen, men det kommer av at jeg har tilbragt natten der nede, først i spillesalen og siden i klubben. Oprigtig talt, jeg hadde gjort klokere i at gaa hjem.»

Jeg hadde ikke tat fejl. Den ukjendte var besat av den værste av alle lidenskaper: Spille-galskapen. Han hadde forøvrigt spillerens nervøsitet og deres mani at underholde den første den beste med beretelserne om deres tur og utur.

— Hele natten, fortsatte han, har jeg sat med en fæl utur. Ikke et eneste av mine nummer kom ut. I gaarkvæld, da jeg var paa vej dit, gik jeg forbi og saa denne edderkop, som sat i midten av sit færdige næt. Jeg

## Fra Olderdalen.

I Deres blad nr. 89 er en a. ute og klandrer Olderdalens fædre og barn for tarvelig oplysning, samt fortæller om deres store kaffekjeler og sukkerklumper.

Dertil maa jeg bare bemærke, at omkring Trondhjem og Bergen maa vel kaffekjeler og sukkerklumper være like store, da kaffe og sukkerklumper kommer hitop søndenfra, tilmed blir det ikke vanskelig for a. at faa sig en eller to kopper kaffe, naar folk har saa rikelig indhold i kaffebeholderen.

Det er jo sandt hvad a. sier: Med slit og møje, klør og spark for mat og drikke maa vi arbejde for os selv og vore barn, men det perser mere svelte av panden før man faar mat, drikke og fine klær til vore lærere. Hvad der angaar »uvejr» blandt kvindfolk, da raser ikke kvinde-uevr mere her end søndenfor, hvor man skulde vente mere stille og stadigt vejr. Og den som vil søke sig brød blandt os olderdalinger skal gjøre beregning paa, at han har saa mange klør i sejlet som der kræves naar det gjælder at drage ned for kaffe- og sukkerstorm som blaaser mot hr. a.

Videre sier a. at »mange av kvindfolkene taaler noksaa lite motgang. End mandfolkene da? Hvor meget motgang taaler de? Langt, langt mindre end kvinderne. Desuten er det ikke at undres over hr. a. om kvinderne taaler mindre, da de jo er av det svakere kjø.

»Bøker og blade, oplysning i det hele interesserer man sig mindre for her». Det er nok saa at krus og kraat har vi ikke her, men bøker har vi saa meget, at den som vil læse i dem og leve derefter, kan ret skjelne mellem godt og ondt. Blade holder vi ogsaa, i alfald de vigtigste her i amtet, om vi ikke ser os raad til at holde mange av den slags, for vi er jo ikke fastlønnede. »Oplysning». Ja, det er netop den som vi elsker, og derfor lønner vi lærere og holder vore barn i skole, hvor

de skal faa oplysning, om jeg skal kalde det saa.

a finder, at grunden til liten oplysning særlig her i Olderdalen er først og fremst at folk taler tre sprog. Det at folk taler flere sprog er efter min mening ikke uoplysning, men tværtimot oplysning. Den som har lært flere sprog, han har nok lært andet som er nyttigt.

Om der er en eller to som er likegyldige med hvad barna lærer, saa er dette ikke noget eget for vort distrikt, men det findes overalt.

De sier videre: »Dersom forældrene hadde set paa sit barns beste og lært det lit norsk». Jeg maa spørre; Hvem andre ser mer paa sine barns beste end forældrene som ejer far- og morkjærlighet, de undte gjerne deres barn alt det gode, baade timelig og aandelig, som de selv har. Jeg indrømmer a. delvis, at her er liten oplysning. Men der klages baade fra syd og nord, øst og vest paa mangelfuld oplysning, at barna vokser bort fra deres barnelærdom, skjøndt der ikke er hverken lappisk eller finsk sprog.

Hovedgrunden ligger altsaa ikke netop deri at folk taler flere sprog. Men det maa være noget helt andet som er aarsak til tarvelig oplysning. Maaske lærerne delvis maa dele skylden med os, at der er slap moral, og om jeg vilde si, liten oplysning blandt folket.

Jeg kan fortælle a. at her tales flere sprog end de han har nævnt. Der tales russis og av enkelte ogsaa lit engelsk.

Saa megen oplysning er dog her, at vi kan oversætte kvænsk til norsk, norsk til lappisk, russisk til kvænsk, osv. Og dersom a. er lærer og klarer disse sprog, saa vær velkommen da, som oplysningsbringer til os og vore barn, men hvis ikke, saa hold inde med Deres reformation.

Mere derom en anden gang. Olderdalen 7—12—02.

Alette med flere.

### Kvalsaken.

Tromsø amtsarbejderforening vedtok at delta med 2 mænd i den foreslaatte deputation til storting og regjering i kvalsaken.

Hertil valgtes dr. Alfred Eriksen og Baltasar Andreassen Dyrstad. Til varamænd valgtes Edvard Johansen Taskeby og Odin Figenschou Tromsø.

### Socialismens fremgang.

Ved kommunevalgene i Massachusetts (i Amerika) har socialisterne over alt hat stor fremgang. I flere byer er der valgt borgere mestre som tilhører partiet. Der hersker stor jubel i socialdemokraternes lejr.

## Vort julenummer.

Av »Nordlys» agtes utgit et vakkert utstyret julenummer med billeder og utelukkende religiøst indhold og underholdningsstof.

Nye abonnenter, som før jultinger bladet fra nytaar, vil ogsaa faa julenummeret frit.

## NORDLYS

kan tinges:

I Tromsø hos hr. kjøpmand S. T. Øien.

I Vardø i »Finmarkens» ekspedition.

I Harstad hos hr. kjøpmand Simonsen Sparboe.

I Bodø hos hr. urmaker Johansen.

I Narvik hos hr. P. N. Nylander.

Samme steds mottas avertissementer og sælges løse numre av bladet.

Desuten kan bladet tinges paa alle landets postanstalter og i ekspeditionen paa Karlsø. Bestillinger ledsaket av kontingenten, 5 kr. for et halvaar, kan sendes

portofrit, naar brevene paategnes: **Avissak.** Saadanne breve maa ikke indeholde andet end bestilling av bladet.

Nordlys maa forutbetales.

## Bekjendtgjørelser.

## Anskaf Dem

en Præmieobligation, og De deltag i 112 store Gevinstutlodninger. Der skal i de gjenværende Trækninger gjennem Kristiania Kommune udbetales Indehavere af Præmieobligationer en samlet Sum af

**Kr. 14 153 000,00.**

Foruden de Gevinster, som Kristiania Kommune udbetaler paa 30 000, — 10 000, — 5000 og 1000 o. s. v. har Obligationsbanken til Fordel for Kjøbere pr. Kontant af Præmieobligationer hos denne i Tiden mellem 1ste og 31te December d. A. opstillet Ekstragevinster for Trækningen 2den Januar 1903, saaledes at Vindere paa de i ovennævnte Tidsrum kjøbte obligati-

oner af Kr. 500 — faar en Ekstragevinst paa Kr. 500 — og Vindere av Kr. 100 — faar en Ekstragevinst af Kr. 900. — Alle Præmieobligationer, der sælges pr. kontant i ovennævnte Tidsrum, vil være forsynede med Obligationsbankens Stempel med Datum, og det paaligger Kjøberne at paase, at saa er Tilfælde, da Ekstragevinsterne kun vil udbetales av Obligationsbanken ved Forevisning af saaledes stempede Obligationer.

Ekstragevinsterne maa være hævede inden 1ste April 1903, efter hvilken Tid Obligationsbankens Forpligtelse til at udbetale dem ophører.

**Aktieselskabet Obligationsbanken, Kristiania.**

## Lotteri! Julepresent!

30 000 Kr. og flere store Beløb kan vindes i Præmieobligations-Lotteriet 2den Januar.

Kjøb strax og forsøg Lykken! Pris pr. kontant Kr. 12 + Porto, og paa Afbetaling til billigste Pris direkte fra

Hovedkontor for Præmieobligationer Karl Johansgade 6, Kr. ania.

NB. Hæderlige Agenter antages. (H.O. 21)

## Pengeudlodning

Nu er atter Tiden inde til at kjøpe Præmieobligationer for dem som vil forsøge at vinde større eller mindre kontant Formue i

## Præmieobligationslotteriet

førstkommende 2 Januar!

Det er den største gjenværende Trækning som nu holdes og der kan vindes mangfoldige Beløb i Størrelser der varierer mellem Kr. 100.00, Kr. 500.00, Kr. 1000.00, Kr. 5000.00, Kr. 10.000.00 optil

**Kr. 30.000.00**

Kontoret er officielt autoriseret. Alle hundrede- og Femhundrede Kroners Gevinster paa saavel kontant som Avbetalingsobl., der kjøbes herfra denne Maaned, forhøies denne Trækning til **Kr. 1 000.00.**

Det koster kun 12 Kr. for en Obl. som betales kontant, og deltager i 112 Trækninger — 2 Kr. i første Afdrag for en og bare 5 kr. for fem paa Afbetaling.

Jo flere Obl. en eier desto større Sandsynlighed er det selvfølgelig til at vinde baade en og flere Gevinster.

Gjør et Forsøg — det er kanske netop nu Tiden til at vinde for Dem.

Som Regel har nye Kjøbere for saavel kontant som paa Afbetaling havt stort Held og bestandig har de fleste Vindere af baade store og smaa Gevinster kjøbt sine Obligationer fra

**JOHN ANDERSENS**  
Præmieobligationskontor  
Møllergaden 3 — Kristiania.

Send Ordre straks ledsaget med Penge eller Anmodning om Opkrævs ekspedition. Porto og Trækningsliste 30 Øre.

Dygtige, hæderlige Agenter antages paa allerbedste Betingelser.

vet ikke hvad det var for en avskyelig tanke som fløj gennem min hjerne. Med et slag av min stok sønderrev jeg det fine net, som utbredte sig i solskinnet. Det bringer ikke lykke, ti som sagt, den har været en av mine værste ulykkesdager, et sandt Waterloo.

Han blev stille for at betragte det lille insekt, som var sysselsat med sit arbejde.

— Beundringsværdige lille dyr, utbrød han, se hvor ufortrødent det reparerer forstyrrelsen fra igaar. Den taper ikke motet, men gir mig en lærdom. Jeg har lyst til at gjøre som edderkoppens og ta fat paa nyt. Jeg hadde egentlig tænkt at gaa hjem for at hvile mig; men der maatte jeg underkaste mig alle mulige slags spørsmål, jammer og klagemaal for alle mennesker, og det vilde forstyrre luren for mig. — Jeg har endnu nogle guldmynter i lommen og desuten kan Charles, hovmesteren i Caffé de Paris, laane mig mere — vil de gjøre mig en tjeneste?

Han tok en blyant og et kort op av lommen, skrev nogle ord og sa derpaa til mig:

— De ser den rosenrøde villa der borte mellem citrontræerne. — Det er mit hjem! Vær god at gaa dit og lever dette kort fra hr. Paproki. Det skal formilde min hustru, og jeg kan uten samvittighetsskrupler vende tilbage. Farvel min herre og tak.

Av en avis hadde han gjort en strut og før jeg viste ordet av det hadde han raskt grepet edderkoppens og puttet den i struten, som han forsigtig stak i lommen.

— Det er en dyrebart talisman! tilføjte han. Derpaa hilste han og tok vejen mot Monte Carlo.

Jeg hadde intet andet at gjøre end at utrette det ærinde han saa ugenert hadde bedt mig om. Jeg gik op gennem citronalleen og ringte paa porten til den rosenfarvede villa. Idet jeg gav kortet til betjenten, saa jeg en gardin droges til siden i et av husets vinduer. En ung kvinde med et blekt, forskrækket ansigt,

viste sig et øjeblik. Derpaa droges gardinen il igjen og jeg fortsatte min vej til Mentone.

To dager senere, da jeg gik utenfor spillehuset i Monte Carlo, stod jeg med et foran Paproki.

Han gik ned over trappen med en sejerstolt mine. Da han fik øje paa mig, kom han frem og rakte mig haanden.

— Endnu en gang tak, sa han, De ser her foran Dem en mand, som vinder alt hvad han vil. Jeg hadde al grund til at tape motet, men edderkoppens bragte mig lykke. Jeg har nylig sat ut højeste insats paa 0, og 0 har kommet ut to ganger i rad. I to dager har jeg hat samme tur. Til minde om denne edderkop har jeg ogsaa faat arbejdet en brystnaal som ligner den.

Han viste mig en brystnaal, med hoved som en korsedderkop. Saa hilste han og gik videre, triumferende svingende sin stok.

To eller tre dager senere saa jeg ham paa afstand i spillsalerne. Jeg blev imidlertid ha-

stig kaldt tilbage til Paris og forlot derfor Turbia førend spilleaaret var slut.

Følgende aar i oktober maaned kom jeg tilbage, og en morgen, da jeg gik frem paa vejen fra Roccabruna gjenkjendte jeg den rosenrøde villa med citronalleen. Lemmerne var for vinduet og frugthaven saa vanskjøttet ut. Men hvad som mest forundret mig var et aldeles nyt kors av marmor, som stod ved indgangen til hovedalleen. Det hadde ingen anden indskription end to bokstaver og datum.

Jeg vendte mig til en vejarbejder, som sat og slog sten ved vejkanten, og spurte ham av hvilken grund man hadde rejst dette kors.

— Det er, sa han, rejst over en herre, som bodde der i villaen paa venstre haand. En hædersmand, min herre! Han hadde kun en fejl: han var for meget glad i at spille. Han var meget underlig i hode. Han kunde ikke se en edderkop uten

at stoppe den i sin lomme naar han gik for at spille. Han paa-stod at det bragte ham lykke. Det hindret imidlertid ikke at han tilslut blev fuldstændig ruineret. En morgen, da han var paa vej hjem, satte han sig der og skjøt en kugle gennem sit hode og efterlot sin hustru og sine barn intet andet end øjnene at begræte ham med. Den stak-kars frue lot imidlertid dette kors oprejse, førend hun drog bort.

\*

Jeg nærmet mig korset. Den nye marmor glinset i solen, og mellem begge armer spandt en edderkop langsomt sit net. En skulde næsten tro at den var i besiddelse av et hemmelig instinkt om, at den ikke nu mere hadde at frygte for den vanvittige spiller, som samlet edderkopper for at ha tur i spil.

## Bekjendtgjørelser.

### Tromsø amtsskole.

Ved Tromsø amtsskole, Sør-Reisen, begynder et pigekursus torsdag 2den april 1903. I indtrædelsespenge betaler hver elev kr. 4.00; forøvrigt fri undervisning.

Endel hele stipendier a kr. 60.00 og halve a kr. 30.00 vil af amtsskolestyret kunne fordeles blandt værdige trængende elever. Andragender, ledsaget av trans-attest fra formandskabet og attest for moralsk vandel fra sognepresten samt aldersoppgave, maa inden 15de januar 1903 være indsendt til undertegnede. Sør-Reisen, 18de novbr. 1902. S. Jenssen.

### Ekstra solide

Falvogner, Langvogner, Haandvogner, til billigste pris hos Smed Gabrielsen, Tromsø.

### Skiffersten!

Uden mellemmand faar man varen baade bedst og billigst. Kjøb derfor skiffersten til dine hustag direkte fra Nordreisens stenarbeidere. Spørgsmaal besvares og handel afsluttes for arbejderne ved O. M. Gausdal, Sørkjosen pr. Tromsø.

#### Snedker

### H. Johannessen

Tromsø.

Alleslags **Snedkerarbejder** — polerede og simple Møbel-Arbejder, **Indredningsarbejde** udføres godt og billigt.

Færdige pene **Ligkister** leveres til billige Priser.

Alleslags **Reparationer** og Oppudsning af polerede Møbler udføres godt og billigt.

**Værksted:** Kristen Johannessens Gaard, Værftsgaden lige ved Skibsværftet.

### Boer universalbalsam!

Bedste middel mod gigt osv. faaes paa Skibotten marked hos fabrikkens rejsende. Kr. 2.25 pr. flaske. 5 flasker kr. 9. Narviks teknisk-kemiske fabrik, Narvik, Ofoten.

## NORDLYS

— REDIGERET AV DR. ALFRED ERIKSEN —

— Rikholdigt. — Grejt. — Alsidigt. — Letlæst. —

Hvert nummer av NORDLYS indeholder 16—17 spalter læsestof. Altsaa adskillig over dobbelt saa meget som de andre Nordlandsblade.

NORDLYS bringer stadig en mængde originale stykker om de forskjelligste spørsmål og dagens begivenheter.

Utkommer 2 ganger i uken. Koster 4 kr. aaret.

NORDLYS

Maa betales forut. Koster 1 kr. fjerdingaaret.

I løpet av 3 maaneder har bladet vundet en særdeles stor utbredelse over alle strøk i hele Nordland og Finmarken og paa mange steder i den øvrige del av landet. Sendes nu stadig til over 250 forskjellige post-aapnerier og anløpssteder.

**NORDLYS** er derfor ogsaa det beste blad for avertissementer.

### Corn. O. Sørle, Finfjord

pr. Finsnæs

anbefaler Naumann's symaskiner, skomagermaskiner, trædemaskiner til billige priser.

Billige afbetalingsvilkår.

NB. 5 aars garanti. Enhver bør kjøbe Naumanns symaskiner.

### Mit færdige hjemmearbejdede skotøj

sælges til nedsatte priser. Turistkomager for damer, herrer og børn anbefales til billige priser.

Utenbys ordre besørgeres hurtigst.

Som maal tages en gammel sko.

**Skomager J. Lind, Tromsø.**

## Fra 15de novbr. til jul

udsælger jeg til meget nedsatte priser min

### store kurante varebeholdning

saasom: Drestøier, frakketøier, uldstertøier, Nydalens fabrik-kers anerkjendte kjolestoffer, scheviater og uldtøier.

Bomuldstøier, sirtser, tviller, bolstertøier, møbelsirts, lærreder, stout, sjerting og foersager.

Stort udvalg av uldgarn, bomulds-garn, angola, java, filt, paategnede broderier med tilsvarende garnsorter, silke, fløiel, plüsch.

Færdige herreklæder, huer og hatter, skotøj, galoger, snesko for herrer, damer og børn, snorer, agramaner, silkebaad i stort udvalg.

Stentøi, Porselain og lamper i god forsyning.

Kolonialvarer saavel grove som finere billigst.

— God kaffe til kr. 1.10. —

Lager af italiensk, fransk og russisk traad, taug, snører, anglr, forsenor, indhalingstaug, oljeklær, tvistgarn, sæber, — Margarin til fabrikkpris. —

Melvarer fra Piones anerkjendte møllebrug.

Jernvarer — Isenkram — Kortevarer

Julepræsenter, juletræpynt, julelys, julekort i stort udvalg

Prøver og prislister sendes paa forlangende franko.

Da jeg kjøber mine varer af konkurrancedygtige firmaer, saa kan jeg levere varen billigst.

Udenbygds ordre maa være ledsaget af remisse.

Ærbødigst

**Herman Christensen Bø**  
i Vesteraalen.

## Garveriet Viken pr. Harstad

(C. Wikstrøm)

modtager huder og sking til barkning og beredning.

## Bekjendtgjørelse.

Ligningsforretning for Lyngen for 1903 er udlagt til eftersyn i kommunelokalet fra og med mandag den 1ste decbr. d. a. til den 29de d. s. Klagefristen er altsaa inden ovennævnte tid.

Lyngens ligningskommission den 27—11—02.

L. A. Pedersen,  
p. l. formand.

## Harstad Uldvarefabrik

(Indehaver I. S. Aune og S. Næsgaard)

modtager uld og klude til rivning, spinning og vævning. Tøier til stampning, farvning, presning og beredning.

Naar arbejdslonnen overstiger Kr. 5.00 sendes den færdige vare portofrit tilbage til kunderne.

Reel betjening! Hurtig ekspedition.

Averter i Nordlys.

## Abonner

paa

**Nordlys.**

Den syge, som er lidt for-  
nuftig, kjøber kun  
Fredings Bælte; disse bruges  
uden Syre og helbreder i kort  
Tid mangfoldige Sygdomme.  
Damer, som lider af Tand-  
og nervøs Hovedpine, helbre-  
des i Løbet af 2 — to Minu-  
ter. Skriv efter min nye Bog,  
sendes gratis og franko.  
Skriv til **S. E. Freding**,  
Torvgaden 30, Kristiania.

## Poteter,

prima røde, fragtfrit for kr. 7.50  
pr. Sæk fra

**Joh. Anderson,**  
Tromsø.

KARLSØ BOKTRYKKERI  
VED O. OLSEN.